

Презентація

На тему:

“Функції мови”

Мова – це найскладніша система значень і відносин, розпоряджень і оцінок, етики й естетики, віри і переконань, концепції часу і простору. Чітке вираження своєї думки, точний підбір слів, багатство мови формують мислення людини і її професійні навички у всіх напрямках людської діяльності.

І по тому, як людина говорить, ми легко і відразу можемо судити про те, з ким ми маємо справу: ми можемо визначити ступінь інтелігентності людини, ступінь її психологічної урівноваженості, ступінь її можливої закомплексованості.

Функції мови (від лат. *functio* — виконання, здійснення) — призначення, роль, завдання, що її виконує мова в суспільному вжитку

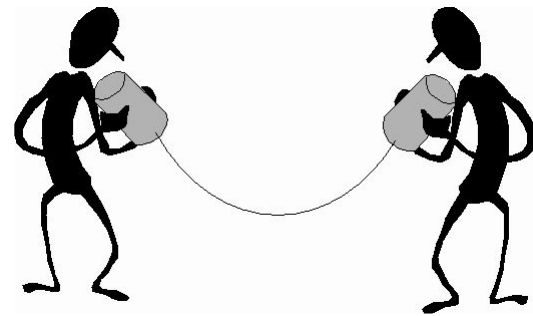

Оскільки мова — явище системне, усі її функції виступають не ізольовано, а проявляються в тісній взаємодії. Відмінність чи неповнота використання якоїсь із них згубно впливає на мову в цілому, а це, у свою чергу, відбивається на долі народу.

Комунікативна функція

Функція в якій мова використовується для інформаційного зв'язку. Суть цієї функції полягає у спілкуванні, обміні інформацією. Це одна з найважливіших функцій мови, адже спілкування, з одного боку, необхідне для самозбереження людини як особистості, а з другого – це чинник розвитку мови.

Мова, якою не спілкуються, стає мертвою; народ, який втрачає мову, зникає.

Спілкуватися за допомогою якоїсь мови можуть лише носії цієї мови. Ідентифікаційна функція виявляється в часовому й у просторовому вимірах.

Ми, сучасні українці, відчуваємо свою спільність і з пращурами, і з нащадками, і з тими, хто перебуває поряд, і з тими, хто в інших краях. Кожна людина має своєрідний індивідуальний мовний «портрет», мовний «паспорт», у якому відображено всі її національно-естетичні, соціальні, культурні, духовні, вікові та інші параметри. Лише для тих хто знає мову, вона є засобом спілкування, ідентифікації, ототожнення в межах певної спільноти.

Полягає в тому, що вона є універсальним засобом вираження внутрішнього світу людини. Вона дає можливість перетворити внутрішнє, суб'єктивне в зовнішнє, об'єктивне, доступне для сприйняття.

«Говори — і я тебе побачу»

Кожний Індивід має унікальний неповторний світ, сфокусований у його свідомості, у надрах інтелекту, у гамі емоцій, почуттів, мрій, волі. І цей прихований світ може розкрити для інших лише мова: чим досконаліше володієш мовою, тим виразніше, повніше, яскравіше постаєш перед людьми як особистість.

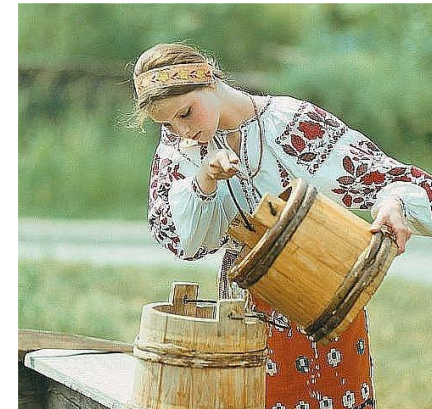
Гносеологічна функція

Виражається в тому, що вона є своєрідним засобом пізнання навколишнього світу. Людина користується досвідом своїх попередників і сучасників, тобто суспільним досвідом. Досвід суспільства закодовано і зафіксовано в мові, в її словнику, граматиці, у текстах.

Пізнаючи будь-яку мову, людина пізнає різнобарвний світ крізь призму саме цієї мови. Гносеологічна функція мови полягає не лише в прийнятті й нагромадженні досвіду суспільства. Вона безпосередньо пов'язана з функцією мислення, формування та існування думки і активно діє як у філогенезі, так і в онтогенезі.

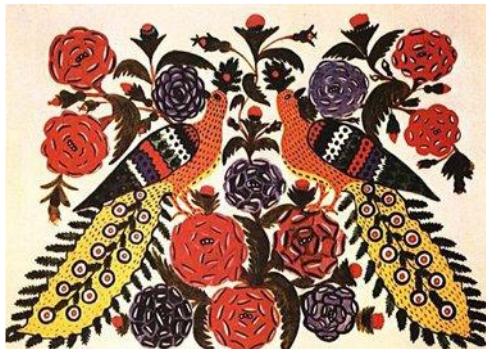

Реалізується в тому, що, формуючи думку, людина мислить мовними нормами. Мислення може бути конкретним (образно-чуттєве) й абстрактним (понятійним). Понятійне мислення — це оперування поняттями, позначеними певними словами, що без цих слів перестали б існувати. Відомий вислів «обмінятися думками» насправді означає обмінятися певними мовними одиницями, у яких і закодовані думки.

«Хто ясно мислить, той ясно висловлюється».

Ця функція якнайтісніше пов'язана з комунікативною, обидві вони становлять єдність: говорити – значить виражати свої думки, думки формують за допомогою мови.

Полягає в тому, що вона — першоджерело культури, знаряддя і водночас матеріал створення культурних цінностей Існування мови у фольклорі, красному письменстві, театрі, пісні тощо дає безперечні підстави стверджувати, що вона є становим хребтом культури. Ось чому виховання відчуття краси мови — основа естетичного виховання.

Культура кожного народу відображена та зафіксована найперше в його мові. Для глибокого пізнання нації необхідне знання її мови, яка виконує функції своєрідного каналу зв'язку культур між народами. Репрезентуючи свою мову, ми репрезентуємо і власну культуру, її традиції та здобутки, збагачуючи світову культуру.

Мова – носій культури

Через мову передається й естафета духовних цінностей від покоління до покоління. Чим повнокровніше функціонує в суспільстві мова, тим надійніший зв'язок та багатша духовність наступних поколінь. Дотримання мовних норм, популяризація рідної мови — це поступ у розвої загальної культури нації.

Це функція називання. Слова служать назвами предметів, процесів, якостей, кількостей, ознак тощо.

Усе пізнане людиною одержує від неї свою назву і тільки так існує у свідомості. Цей процес називається лінгвілізацією — «омовленням» світу. Мовні одиниці, передусім слова, служать назвами предметів, процесів, якостей, понять ознак тощо. У назвах не лише зафіксовані певні реалії дійсності, адекватно пізнані людиною, але також її помилкові уявлення, ірреальні сутності, фантазії тощо.

Та ще декілька функцій

Фатична (контактовстановлювальна) функція полягає в тому, що мова є важливим засобом регулювання стосунків між людьми.

Демонстративна функція - демонстрування етнічної

Волюнтативна функція - вираження волі щодо співрозмовника.

Магічно-містична - полягає у вірі в магічну дію слова

Дякую за увагу!

